

Den 23. september 2020

Høringsnotat om udkast til lov om ændring af lov om kemikalier, lov om miljøbeskyttelse og lov om gødning og jordforbedringsmidler m.v.

Udkast til lovforslag til lov om ændring af lov om kemikalier, lov om miljøbeskyttelse og lov om gødning og jordforbedringsmidler m.v. har været sendt i offentlig høring på Høringsportalen fra den 20. august 2020 til den 18. september 2020.

Følgende høringsparter har fremsat bemærkninger til lovudkastet:

Dansk Industri (herefter DI)
Dansk Erhverv (herefter DE)
Datatilsynet (herefter DT).

Følgende har meddelt, at de ikke har bemærkninger:

Tjellersen Max Jenne A/S
Advokatsamfundet

Høringsnotatet berører følgende emner:

1. Høringssvar vedrørende markedsovervågningsforordningen
 - 1.1. Blokering af onlinegrænseflader
 - 1.2. Datatilsynets bemærkninger
2. Høringssvar vedrørende kemikalieloven
 - 2.1. Registreringsordning
 - 2.2. Forbud mod import, salg og anvendelse af stoffer, blandinger og varer ved manglende oplysninger
 - 2.3. Offentliggørelse af overtrædelser
 - 2.4. Beslaglæggelse
 - 2.5. Prøveeksemplarer fra E-handel
3. Høringssvar vedrørende miljøbeskyttelsesloven
 - 3.1. Rækkevidden af bemyndigelsesbestemmelse

1. Høringssvar vedrørende markedsovervågningsforordningen

1.1. Blokering af onlinegrænseflader

DE støtter, at muligheden for blokering af onlinegrænseflader i udkastet er identisk med ordningen i lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning.

DE finder, at det er afgørende for effektiviteten af blokeringsadgangen, at der sker en blokering af adgangen til hele onlinegrænsefladen, når der er tale om konsekvent og udbredt salg af ulovlige

produkter. Samtidigt finder DE, at en blokeringsadgang allerede bør kunne iværksættes, når der er konstateret udbredt salg eller formidling af salg af ulovlige produkter, og ikke først, når eller hvis en onlinegrænseflade undlader at følge et påbud vedrørende enkelte specifikke ulovlige produkter, der var fundet i forbindelse med en markedsovervågningsindsats.

DE bemærker, at der i lovforslaget anvendes ordlyden "anmodning", idet "blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter tilsynsmyndighedens anmodning", mens der i den identiske bestemmelse i lov om produkter og markedsovervågning anvendes ordlyden "begæring".

Miljø- og Fødevarerministeriets bemærkninger:

Miljø- og fødevarerministeriet er enig med DE i, at det er væsentligt, at tilsynsmyndighederne har effektive og tilstrækkelige redskaber til at håndtere overtrædelser i forbindelse E-handel. Lovforslaget skal derfor bl.a. sikre, at tilsynsmyndighederne kan slå effektivt ned på salg af ulovlige produkter via E-handelen.

Miljø- og Fødevarerministeriet kan bekræfte at DE har ret i, at det ikke er teknisk muligt at blokere dele af hjemmesiden, og at der derfor vil være tale om en blokering af hele onlinegrænsefladen. Blokering af hjemmesider sker ved, at brugerens adgang blokeres, og det vil således både kunne ramme brugerens adgang til udenlandske og danske hjemmesider.

Der er således tale om, at blokering af en onlinegrænseflade er et meget indgribende middel, og at brug af blokering som håndhævelsesmiddel derfor skal være proportional med forseelsen. Markedsovervågningsforordningen forudsætter af samme grund også, at ejeren af en onlinegrænseflade gives mulighed for at fjerne det ulovlige produkt, inden en blokering. Udgangspunktet er altså, at ejeren får mulighed for at rette op på det ulovlige forhold inden hele onlinegrænsefladen eller online butikken blokeres på linje med, hvis der var tale om en fysisk butik.

Med lovforslaget behøver iværksættelse af blokering dog ikke altid at afvente, at ejeren af en onlinegrænseflade ikke efterkommer et påbud, idet den foreslåede model indeholder hjemmel til at blokere ved gentagelsestilfælde. Med gentagelsestilfælde forstås, at den erhvervsdrivende inden for de seneste 2 år har begået mindst to forseelser – altså tre i alt – hvor der har været tale om et produkt, der udgør en alvorlig risiko. Den foreslåede model går på dette punkt videre end markedsovervågningsforordningen, der ikke indeholder denne mulighed.

Forseelserne i gentagelsestilfælde behøver ikke være identiske, men skal blot være ensartede. Der kan således være tale om forseelser vedrørende salg af forskellige ulovlige produkter, som konstateres inden for de seneste 2 år.

Der kan ske samtidig meddelelse af flere påbud for forskellige, men ensartede, forseelser, f.eks. hvis der konstateres et konsekvent og udbredt salg af ulovlige produkter. Gentagelsestilfælde begrænser sig således ikke til tilfælde, hvor der er blevet meddelt påbud over en længere periode, men kan også være et tilfælde af udbredt salg af flere forskellige ulovlige produkter inden for en ganske kort periode.

Når der kan konstateres gentagelsestilfælde – altså mindst tre forseelser – vil tilsynsmyndigheden ikke skulle afvente at det tredje påbud efterkommes, men kan anmode retten om blokering af onlinegrænsefladen med det samme. Dette er uanset om de to første påbud er efterkommet. Derved giver den foreslåede model bedre muligheder for at sætte ind over for konsekvent og udbredt salg af ulovlige produkter end efter bestemmelserne i markedsovervågningsforordningen.

Det bemærkes endvidere, at fristen for at efterkomme et påbud kan være meget kort afhængigt af forseelsens eller forseelsernes karakter. F.eks. har tilsynsmyndigheden i enkelte sager meddelt påbud om, at produkterne skulle trækkes tilbage inden en frist på blot 2-3 dage. Fristen skal dog altid fastlægges i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet under hensyn til risikoen i det konkrete tilfælde, ligesom at den øvrige lovgivning, herunder retssikkerhedsloven og forvaltningsloven, skal iagttages.

I forhold til DE's bemærkning om bestemmelsens ordlyd, bemærker Miljø- og Fødevareministeriets, at det er mest korrekt at anvende "anmodning" og ikke "begæring", da det er en tilsynsmyndighed, som retter henvendelse til retten. Der er dog ikke ment at være en praktisk eller juridisk forskel på de to bestemmelsers anvendelsesområde eller -mulighed.

1.2. Datatilsynets bemærkninger

DT bemærker i sit høringssvar af 2. oktober 2020, at tilsynsmyndighedernes udførelse af kontrolvirksomhed ved udtalelse af prøveeksemplere, herunder i eventuelt ved brug af skjult identitet, kan indebære en behandling af personoplysninger, i det omfang den erhvervsdrivende er en enkeltmandsvirksomhed. Det betyder, at databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven skal iagttages ved behandling af personoplysninger om enkeltmandsvirksomheder. DT bemærker, at det ikke fremgår af lovbemærkningerne, at Miljø- og Fødevareministeriet har vurderet, om bl.a. lovforslagets § 1, nr. 7, giver anledning til databeskyttelsesretlige spørgsmål. Det er DT's umiddelbare opfattelse, at databeskyttelsesreglerne ikke er til hinder for lovforslagets § 1, nr. 7, men reglerne skal iagttages i det omfang, det er relevant. Datatilsynet skal i den forbindelse henlede opmærksomheden særligt på reglerne om oplysningspligt efter forordningens artikel 13 og 14, idet kontrolvirksomheden har en indgribende karakter, om end der ikke efter ministeriets vurdering foreligger et tvangsindgreb.

Dernæst bemærker DT, at lovforslagets § 1, nr. 8 (kemikalielovens § 50) og 9 (kemikalielovens § 50a), § 2, nr. 2 (miljøbeskyttelseslovens § 102, stk. 1), og § 3, nr. 1 (gødningslovens § 6a og b), vedrører muligheden for at blokere en onlinegrænseflade i tilfælde af en alvorlig risiko. Der kan som led i blokeringen af onlinegrænseflader ske en behandling af personoplysninger i form af eksempelvis oplysninger om enkeltmandsvirksomheder. Domstolens behandling af personoplysninger kan være omfattet af retshåndhævelsesloven, hvorimod tilsynsmyndighedernes behandling af personoplysninger – herunder videregivelse af oplysninger til en udbyder af en informationssamfundstjeneste – reguleres af reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

DT bemærker, at det imidlertid ikke fremgår af lovforslaget, at Miljø- og Fødevareministeriet har gjort sig overvejelser vedrørende databeskyttelsesreglerne.

Det er DT's umiddelbare opfattelse, at databeskyttelsesreglerne ikke er til hinder for forslagene vedrørende en ordning om blokering af onlinegrænseflader, men databeskyttelsesreglerne skal iagttages i det omfang, det er relevant.

Endelig bemærker DT i høringssvaret af 25. september 2020, at den foreslåede mulighed for at indhente oplysninger, herunder om indlejret software i produkter, i nogle tilfælde vil kunne indebære en behandling af personoplysninger, f.eks. i form af oplysninger om en enkeltmandsvirksomhed. DT forudsætter, at Miljø- og Fødevareministeriet har vurderet, at den foreslåede bestemmelse kan fastsættes inden for det nationale råderum indeholdt i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, og at en eventuel behandling af personoplysninger sker i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder de grundlæggende betingelser i forordningens artikel 5, stk. 1.

Miljø- og Fødevareministeriets bemærkninger:

Miljø- og Fødevareministeriet vil præcisere i lovforslagets almindelige bemærkninger, at behandlingen af oplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen. Det vurderes, at personoplysningerne alene vil være i form af oplysninger fra enkeltmandsvirksomheder.

Samtidigt vil det blive præciseret i de specielle bemærkninger, hvor det er relevant, at i de tilfælde, hvor det vil være nødvendigt at oplyse om virksomheden, der f.eks. har fremstillet produktet, og denne virksomhed er en enkeltmandsvirksomhed, kan offentliggørelsen således berøre personoplysninger. Behandlingen sker i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, da der er tale om offentlig myndighedsudøvelse.

Dette følger den tilgang, som er i 2019/1 LSF 179, Forslag til Lov om produkter og markedsovervågning, som fremsat den 23. april 2020.

2. Hørings svar vedrørende kemikalieloven

2.1. Registreringsordning

DI vurderer, at den foreslåede registreringsordning kan bidrage til at forbedre kontrolindsatsen og medvirke til at nedbringe overtrædelsesprocenten ved eksempelvis at gøre det lettere at målrette information og vejledning. Forslagets effektivitet og rimelighed vil dog afhænge af bekendtgørelsens konkrete udformning.

Miljø- og Fødevareministeriets bemærkninger:

Miljø- og Fødevareministeriet hilser DI's bemærkninger velkomne, og er enige i, at den foreslåede registreringsordning kan bidrage til at forbedre kontrolindsatsen og dermed nedbringe overtrædelsesprocenten.

Ordlyden af den foreslåede bestemmelse i kemikalielovens § 37 b er præciseret, således at det mere tydeligt fremgår hvilke oplysninger, som virksomhederne vil forpligtes til at registrere ved udmøntning i bekendtgørelse. Det drejer sig om oplysninger om navn, adresse, CVR-, og evt. P-nummer samt type af virksomhed og oplysning om, hvorvidt virksomheden har bekæmpelsesmidler på lager.

DT bemærker, at der ved etablering af en registreringsordning for erhvervsdrivende kan ske behandling af personoplysninger i det omfang den erhvervsdrivende er en enkeltmandsvirksomhed, og at det betyder, at databeskyttelsesreglerne i sådanne tilfælde skal iagttages. DT bemærker endvidere, at det ikke af lovbemærkningerne til udkastet fremgår, hvorvidt Miljø- og Fødevareministeriet har taget stilling til databeskyttelsesreglerne. DT vurderer dog umiddelbart, at behandlingen af personoplysninger i den foreslåede registreringsordning vil kunne ske inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e. Desuden bemærker DT, at de forventer at blive hørt forud for udstedelse af en eventuel bekendtgørelse, som måtte indebære behandling af personoplysninger, jf. databeskyttelseslovens § 28.

Miljø- og Fødevareministeriets bemærkninger:

Miljø- og Fødevareministeriet vil præcisere i lovforslagets almindelige bemærkninger, at behandlingen af oplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen. Endvidere vil Miljø- og Fødevareministeriet sørge for at sende et forudgående høringsudkast i tilfælde af udstedelse af en bekendtgørelse vedrørende den foreslåede registreringsordning, som måtte indebære behandling af personoplysninger. Der henvises i øvrigt til Miljø- og Fødevareministeriets bemærkninger ovenfor under pkt. 1.2.

2.2. Forbud mod import, salg og anvendelse af stoffer, blandinger og varer ved manglende oplysninger

DI mener, at en væsentlig forudsætning for effektiv kontrol selvfølgelig er, at myndighederne har adgang til de oplysninger, der er nødvendige i kontroløjemed. **DI** ser derfor ikke noget problem i, at tilsynsmyndigheden kan meddele et forbud mod import, salg eller anvendelse af stoffer, blandinger og varer, hvis tilsynsmyndigheden ikke modtager de anmodede oplysninger, herunder også oplysninger, der rækker ud over sammensætningsoplysninger.

DE er positiv over for, at tilsynets muligheder for at meddele et salgs-, import- eller anvendelsesforbud af det pågældende stof, blanding eller vare, udvides på den foreslåede måde. **Dog** mener **DE**, at det er helt afgørende af hensyn til effektiviteten, produktsikkerheden og den fair og lige konkurrence - herunder ligestillingen af online og offline-salg, at det tydeliggøres i udkastet til lovforslag, at i de tilfælde, hvor der meddeles et sådant salgs- eller importforbud på et produkt, vil en sådan "hændelse" tælle med i forhold til vurderingen efter § 50 a, jf. § 50 af om der kan ske blokering af en onlinegrænseflade. Hvis tilsynsmyndigheden således med hjemmel i den nye § 48, stk. 4 nedlægger et salgs- eller importforbud overfor et produkt, der sælges eller formidles solgt på en online markedsplads, fordi sælgeren ikke indsender de oplysninger, som vedkommende er forpligtet til, bør det for det første være således, at tilsynsmyndigheden i medfør af § 50 kan påbyde udbyderen af onlinegrænsefladen at fjerne produktet, og hvis dette ikke sker; kan tilsynsmyndigheden anmode om blokering af onlinegrænsefladen, jf. § 50 a. For det andet bør det være således, at salg af produkter, hvor tilsynsmyndigheden ikke efter gentagende forsøg kan få påkrævede og anmodede oplysninger til afgørelse af produktets lovlighed, bør betragtes som salg af uoverensstemmende produkter, og dermed tælle med i forhold til de gentagende overtrædelser, der nævnes i § 50 a.

Miljø- og Fødevareministeriets bemærkninger:

Miljø- og Fødevareministeriet er enig med **DE** om, at det er en væsentlig forudsætning for effektiv kontrol, at tilsynsmyndigheden har adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at konstatere, om der er tale om en overtrædelse af kemikalielovgivningen – og at tilsynsmyndigheden derfor bør gives effektive værktøjer til at indhente sådanne oplysninger. Det er også derfor, at Miljø- og Fødevareministeriet nu med den foreslåede ændring af kemikalielovens § 48, stk. 4 giver tilsynsmyndigheden mulighed for at meddele import-, salgs- og anvendelsesforbud samt påbud i *alle* de tilfælde, hvor en erhvervsdrivende ikke har efterkommet tilsynsmyndighedens anmodning om oplysninger (og ikke i kun de tilfælde, der vedrører såkaldte sammensætningsoplysninger). Dette er en væsentlig udvidelse af tilsynsmyndighedens beføjelser, der vil effektivisere håndhævelsen betydeligt.

Der kan ske blokering af onlinegrænseflader, hvis et påbud om ændring eller fjernelse af indhold fra onlinegrænsefladen ikke er efterkommet, eller at der kan konstateres, at der på f.eks. hjemmesiden gentagende gange er solgt ulovlige produkter, jf. den foreslåede § 50 a, stk. 1, nr. 1 og 2. I begge situationer afhænger blokering af, at der er blevet konstateret, at et produkt er i strid med kemikalielovgivningen.

Når tilsynsmyndigheden meddeler forbud eller påbud efter kemikalielovens § 48, stk. 4 er situationen derimod den, at der ikke er tilstrækkelige oplysninger til at konstatere, at produktet er i strid med kemikalielovgivningen.

Miljø- og Fødevareministeriet bemærker, at et forbud eller påbud efter kemikalielovens § 48, stk. 4 omvendt ikke er til hinder for, at der samtidig kan ske blokering af onlinegrænsefladen, såfremt betingelserne efter den foreslåede § 50 a er opfyldte.

2.3. Offentliggørelse af overtrædelser

DI bemærker, at det er en forudsætning for ordningen, at der ikke oplyses om forretningshemmeligheder i forbindelse med offentliggørelsen af overtrædelser. DI påpeger dog også vigtigheden af, at virksomheder ikke stemples permanent på baggrund af tidligere overtrædelser.

DE stiller sig af hensyn til effektiviteten af lovgivningen og hensynet til forbrugerne og den lige konkurrence efter omstændighederne positivt overfor, at tilsynsmyndigheden får beføjelse til i yderligere omfang at offentliggøre oplysninger om overtrædelser af kemikalielovgivningen.

Miljø- og Fødevareministeriets bemærkninger:

Miljø- og Fødevareministeriet er enig i DI's bemærkning, og der er indsat en slettefrist på 2 år i offentliggørelsesordningen. Dette betyder, at offentliggørelsen slettes fra Miljøstyrelsens hjemmeside efter maksimalt 2 år, medmindre det inden da vurderes, at oplysninger bør slettes inden 2 år.

DT bemærker i sit høringssvar af 25. september 2020, at der efter databeskyttelsesforordningen ikke er et udtrykkeligt krav om, at der skal være udtrykkelig lovhjemmel for, at der kan etableres en ordning med systematisk offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater og afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form. Det forudsættes imidlertid i pkt. 2.3.2.3.5 i lovbemærkninger til databeskyttelsesloven, at der skal ligge en særlig og klar lovhjemmel til grund for systematisk offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater og afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form, som skal udarbejdes i overensstemmelse med forordningens rammer for national lovgivning, jf. bl.a. artikel 6, stk. 2 og 3.

DT har herved lagt vægt på, at overtrædelser af mindre væsentlig karakter og privatpersoners overtrædelser ikke vil blive offentliggjort. Endvidere vil offentliggørelsen kun omfatte de nødvendige oplysninger, ligesom de registrerede vil blive orienteret om offentliggørelsen forud herfor. Endvidere har Datatilsynet noteret sig, at det fremgår af de almindelige lovbemærkninger, at Miljø- og Fødevareministeriet har vurderet, at den foreslåede bestemmelse er specifik og proportional, og at ordningen giver passende garantier for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, og således er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2, og 3, og artikel 10. Det bemærkes endelig, at offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater og afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form vil være en indgribende behandlingssituation, hvorfor en sådan behandling kræver skærpet opmærksomhed på kravene i blandt andet forordningens artikel 5 om principper for behandling af personoplysninger, herunder proportionalitetsprincippet.

Miljø- og Fødevareministeriets bemærkninger:

Miljø- og Fødevareministeriet er enig i DT's bemærkninger, blandt andet at overtrædelser af mindre væsentlig karakter og privatpersoners overtrædelser ikke vil blive offentliggjort, og at offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater og afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form skal ske i overensstemmelse med bl.a. artikel 5 i databeskyttelsesforordningen, herunder proportionalitetsprincippet.

2.4. Beslaglæggelse

DI støtter op om, at tilsynsmyndigheden får udvidet beføjelse til ud fra en proportionalitetsvurdering at beslaglægge ulovlige stoffer, blandinger og andre varer med henblik på destruktion.

DE støtter, at Miljøstyrelsen får udvidet mulighed for at fjerne ulovlige produkter ved overtrædelse af kemikalieloven. Det bidrager til en øget beskyttelse af mennesker og miljøet, og det vil styrke den samlede markedskontrol. DE bemærker dog samtidigt, at det ofte åbner op for risiko for uensartet kontrol, når forskellige myndigheder bidrager til kontrol efter samme regelsæt. DE finder det derfor hensigtsmæssigt, hvis f.eks. Sikkerhedsstyrelsen i højere grad blev tildelt en koordinerende rolle i

forhold til samtlige håndhævelsesmyndigheder, når det drejer sig om markedsovervågning på produkter. Dette vil efter DE's opfattelse sikre, at der arbejdes på tværs af kontrolinstanser med en ensartet og effektiv tilgang til markedskontrollen, hvilket der i høj grad er efterspørgsel på i det danske erhvervsliv.

Miljø- og Fødevareministeriets bemærkninger:

Ansvar for markedsovervågningen af produkter er spredt på en række forskellige myndigheder med udgangspunkt først og fremmest i faglige hensyn. For så vidt angår beslaglæggelse af ulovlige stoffer, blandinger og andre varer er beføjelsen i kemikalielovens § 48 b, stk. 1 henlagt til tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden. Tilsyn og kontrol med stoffer, blandinger og varer inden for kemikalielovens anvendelsesområde varetages primært af Miljøstyrelsen, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.1.1.1. Toldstyrelsen og Landbrugsstyrelsen bistår i fornødent omfang i visse sager om beslaglæggelse, men vurderingen af, om stoffer, blandinger og andre varer er ulovlige efter kemikalielovgivningen foretages af Miljøstyrelsen.

Sikkerhedsstyrelsen er i henhold til markedsovervågningsforordningens artikel 10 blevet udpeget som "centralt forbindelseskantor" og har derfor allerede efter gældende ret til opgave at sikre et stærkt samarbejde med de øvrige markedsovervågningsmyndigheder, herunder også at håndhævelsen af produktreglerne i øvrigt sker så ensartet som muligt på tværs af produktområder. Der henvises i øvrigt til Erhvervsministeriets høringsnotat af 6. april 2020 vedrørende forslag til lov om produkter og markedsovervågning.

2.5. Prøveeksemplarer fra E-handel

DI bemærker, at der skal være et formål med og en saglig grund til tilsynsmyndighedens anmodning om fremsendelse af et prøveeksemplar, samt at bestemmelsen kun skal anvendes over for virksomheder, hvor tilsynsmyndigheden ikke har mulighed for at komme på tilsynsbesøg i et fysisk butikslokale.

Miljø- og Fødevareministeriets bemærkninger

Miljø- og Fødevareministeriet kan bekræfte, at bestemmelsen finder kun anvendes over for virksomheder, hvor tilsynsmyndigheden ikke har mulighed for at komme på tilsynsbesøg i et fysisk butikslokale, hvorfra der kan udtages prøveeksemplarer efter kemikalielovens § 49, stk. 1.

3. Høringssvar vedrørende miljøbeskyttelsesloven

3.1. Rækkevidden af bemyndigelsesbestemmelse

DI bemærker, at der er tale om en meget bred beføjelse til miljøministeren i lovforslagets § 2, som ikke er specifikt rettet mod et særligt område, hvilket findes særdeles uheldigt.

Miljø- og Fødevareministeriets bemærkninger:

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at bestemmelsen er tilstrækkeligt afgrænset. Således kan bemyndigelsen kun benyttes, hvor det fremgår af EU-retlige eller internationale forpligtigelser – og bemyndigelsen kan kun benyttes på miljøbeskyttelseslovens anvendelsesområde, jf. miljøbeskyttelseslovens § 2.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.